

Wat is een goed verhaal?

Hoe vertel je je eigen waargebeurde verhaal zo meeslepend mogelijk aan een publiek? En hoe organiseer je zelf een verhalenmiddag à la Echt Gebeurd? In deze kleine brochure vertellen we je alles wat je moet weten om zelf een goed verhaal te vertellen en anderen te stimuleren hun verhaal op een podium te delen. De kennis die we delen hebben we zelf opgedaan bij het organiseren van de Echt Gebeurd-vertelbijeenkomsten die sinds 2008 in Nederland plaatsvinden, meestal op zondagmiddagen in comedyclub Toomler, onder het Hiltonhotel in Amsterdam.

Wat is Echt Gebeurd?

Toen de Amerikaanse schrijver en dichter George Dawes Green naar het hectische New York verhuisde, miste hij de rustige manier waarop in zijn jeugd op het platteland verhalen werden verteld. Familie en vrienden zaten dan op de veranda, bij het licht van een lantaartje waar een mot omheen fladderde, in alle rust te vertellen wat ze in hun leven zoal hadden meegemaakt. Iedereen in het gezelschap luisterde aandachtig en als de mot oren zou hebben gehad, was hij van veranda naar veranda gevlogen om mee te luisteren.

Om ook in de drukte van het moderne stedelijke leven ruimte te maken voor zulke ononderbroken verhalen, richtte Green in 1997 The Moth op: een podium waar mensen elkaar waargebeurde verhalen vertellen die ze zelf hebben beleefd. The Moth begon in een huiskamer, maar groeide in de loop der jaren uit tot een organisatie die door heel Amerika bijeenkomsten organiseert in theaters, cafés, buurthuizen, boekwinkels en soms zelfs gevangenissen – overal waar mensen met een goed verhaal kunnen samenkomen. Daarnaast organiseert The Moth verhalenworkshops.

De meeste Amerikanen kennen The Moth inmiddels vooral van de gelijknamige podcast. Naast The Moth zijn er tegenwoordig in Amerika talloze vergelijkbare initiatieven, zoals Risk!, Story Collider, Porchlight en Stoop Storytelling.

In 2008 begonnen Paulien Cornelisse en Micha Wertheim met een Nederlandse versie van The Moth. Vijftien jaar later is Echt Gebeurd een van de best beluisterde podcasts van het land, en zijn de verhalenmiddagen die de Stichting Echt Gebeurd organiseert altijd binnen de kortste keren uitverkocht. Sinds onze eerste vertelmiddag in november 2008 hebben we veel geleerd over hoe je een verhaal het beste vertelt, maar ook hoe je potentiële verhalenvertellers kunt vinden en helpen om hun verhaal goed voorbereid aan het publiek te vertellen. Want net als bij The Moth is er bij Echt Gebeurd altijd publiek aanwezig wanneer mensen hun verhaal vertellen.

Hoogste tijd om de ervaring die we hebben opgedaan te delen met iedereen die verhalen wil vertellen of een podium wil creëren waarop ze verteld kunnen worden.

Wat is een goed verhaal?

Tijdens onze verhalenmiddagen vertellen mensen zowel grappige als schrijnende, dramatische en ontroerende verhalen. Hoewel we in comedyclub Toomler staan, hoeven vertellers bij ons niet de lachers op hun hand te krijgen. We houden het meest van mooie, authentieke verhalen die een inkijkje geven in de (belevings)wereld van de verteller.

De meeste mensen die op ons podium staan zijn geen professionele vertellers: veel deelnemers staan voor het eerst achter een microfoon voor een publiek. Ondanks de grondige voorbereiding gebeurt het weleens dat iemand zich verspreekt of vergist, een belangrijk detail in het verhaal vergeet en er later op terugkomt, of zelfs een black-out heeft. Dat is niet erg. Het belangrijkste is dat het verhaal en de verteller 'echt' zijn, en het publiek bij Echt Gebeurd-middagen is hartverwarmend welwillend. Iedereen begrijpt hoe bijzonder het is dat vijf deelnemers het aandurven een persoonlijk verhaal te vertellen aan een geïnteresseerde groep wildvreemden.

Wat voor verhalen zoeken we?

Het verhaal is waargebeurd en je speelt er zelf een belangrijke rol in. We willen geen verzonnen verhaal horen en geen familiegeschiedenis, of iets wat een vriend is overkomen (tenzij er een onmiskenbaar direct verband is met jouzelf). Een goed verhaal gaat meestal over iets wat je veranderd heeft, op een meer of minder ingrijpende manier. Er is iets met je gebeurd waardoor je kijk op iets kantelde of waardoor je iets sindsdien anders aanpakt. Het gebeurde was waarschijnlijk voor jouzelf ook een verrassing: verhalen waarin dingen anders uitpakken dan gedacht zijn spannender dan verhalen waarin alles keurig verloopt zoals voorspeld.

In de meeste goede verhalen staat er iets op het spel, is er een probleem, een plan of een bedoeling, en gebeurt er vervolgens iets onverwachts waardoor het plan in het water valt, de bedoeling moet worden losgelaten en het probleem groter wordt of anders opgelost dan gedacht. Het helpt om eerlijk te zijn over je eigen rol in de verwickelingen, ook als die onsympathiek, dom of beschamend was. Naar een verteller met zelfspot en relativeringzin

is het leuker luisteren dan naar iemand die een succesverhaal opdist, een relaas waaruit hijzelf als de held naar voren komt. Wij zijn er voor de antihelden.

Hoe bereid ik me voor?

Omdat we willen dat verhaal en verteller zo authentiek mogelijk overkomen, vragen we vertellers hun verhaal uit het hoofd te vertellen, zonder spiekbriefje. Op een bushalte, borrel of verjaardagsfeest heb je immers ook geen spiekbriefje bij de hand als je iets wilt vertellen. Dat wil niet zeggen dat vertellers zich niet mogen voorbereiden. Uit het hoofd betekent niet volledig geïmproviseerd. Een verhaal wordt altijd beter als je het vooraf met iemand oefent. Door goed na te denken over hoe je een verhaal gaat vertellen en door open te staan voor suggesties, zorg je dat het verhaal aan duidelijkheid en zeggingskracht wint en makkelijker te vertellen wordt. Onze vertellers worden bij het vormgeven van hun verhaal begeleid door een van onze redacteurs.

Bij Lang Verhaal Kort, ons open podium, krijgen vertellers die begeleiding niet. Maar zelfs dan blijkt dat vertellers er baat bij hebben als ze hun verhaal al hebben doorgesproken met een vriend of vriendin voordat de avond begint. Bereid je verhaal dus goed voor. Niet door het letterlijk uit te schrijven, want dan bestaat het risico dat je de tekst uit je hoofd gaat

leren of onbewust woord voor woord probeert te reproduceren. Op het podium komt dat wat spreekbeurtachtig over: je lepelt het verhaal op in plaats van het publiek mee te nemen in je beleving door de gebeurtenissen ook zelf te herbeleven. Het publiek voelt dat en leeft minder met je mee. Een verhaal goed vertellen is fundamenteel anders dan een goed geschreven verhaal zo natuurlijk mogelijk voordragen. De kunst is kortom goed voorbereid te zijn zónder dat je alle wendingen en details tot op zinsniveau hebt vastgelegd.

**Wat we niet
zoeken**

Geen anekdote. Voorbeeld: Ik ben op vakantie ooit Michael Jackson tegengekomen. Hoe goed je dat verhaal ook vertelt, het is niet een verhaal dat over jouzelf gaat. Pas als uit het verhaal blijkt hoe belangrijk die ontmoeting voor jou op dat moment in je leven was, en hoe het je heeft veranderd, kan het een verhaal worden.

Geen heldenverhalen. Sommige verhalen zijn spannend, maar verlopen helemaal volgens plan: “Ik wilde vroeger altijd al een marathon lopen, ik heb toen heel veel geoeft en het is me gelukt.” Dat is natuurlijk heel knap, maar in een goed verhaal zit altijd een tegenslag, of iets anders dat zich niet liet voorspellen. Het klinkt misschien wat verdrietig, maar we horen bij Echt Gebeurd liever verhalen waarin de hoofdpersoon verliest. Dit neemt niet weg dat vaak blijkt dat die tegenslag ons sterker heeft gemaakt. Het is altijd een triomf dát je het verhaal vertelt, en dat je dat op je eigen manier doet.

Geen Ted Talk. Tegelijkertijd met The Moth werden ook Ted Talks populair. Bij Ted Talks staat kennisoverdracht centraal, het doel is om het publiek iets nieuws te leren of te motiveren. Bij Echt Gebeurd daarentegen willen we mensen deelgenoot maken van een persoonlijke ervaring. Natuurlijk draag je soms ook kennis over en wordt andersom bij Ted Talks vaak een persoonlijke aanleiding gegeven, maar het doel van de verhalen is fundamenteel verschillend. Bij ons hoeft je het publiek niet te overtuigen.

Geen comedy. Comedyclub Toomler is al jaren de thuisbasis van Echt Gebeurd. Maar anders dan bij de andere voorstellingen in Toomler streven we bij Echt Gebeurd nadrukkelijk géén comedy na. Dat betekent niet dat er niet mag worden gelachen, en dat gebeurt ook vaak en veel – het hóeft alleen niet. De ervaring leert dat vertellers die expres grappen gaan maken omdat ze het publiek willen vermaken, de aandacht van dat publiek juist verliezen.

Comedians die bij ons vertellen, vinden het vaak even spannend als leerzaam om een keer het podium op te stappen zonder dat het doel is om mensen te laten lachen. Elk open podium trekt mensen aan die cabaret willen maken, maar bij Echt Gebeurd is dat duidelijk niet waar we naar op zoek zijn. Als er toch een comedian het podium opstapt, is het belangrijk dat hij of zij weet dat verhalen vertellen echt iets anders is dan cabaret maken.

Geen verhalen over anderen. We hebben allemaal wel eens van iemand anders een mooi waargebeurd verhaal gehoord dat we graag willen doorvertellen. Maar ook die verhalen zullen ergens anders een podium moeten vinden. Familieverhalen die erom smeken verteld te worden passen alleen bij ons als ze óók over de verteller zelf gaan. Hoe belangrijk verhalen over onze grootouders ook zijn, wij willen dat de verteller zelf een actieve rol speelt in het verhaal.

Geen levensverhaal. Soms merken we dat vertellers op het podium de behoefte voelen om uitgebreid te vertellen wie ze zijn en waar ze vandaan komen. Omdat vertellers bij ons maar acht tot tien minuten hebben, is dat onhaalbaar. Bovendien blijkt vaak dat hoe kleiner je je verhaal maakt, hoe meer je over jezelf vertelt. De manier waarop iemand praat en de details die worden benoemd, verraden vaak meer over wie iemand is dan een volledige levensloop. (Dit neemt niet weg dat het voor een verhaal vaak wel belangrijk is om even te vermelden hoe je leven ervoor stond op het moment dat het verhaal begint.)

Geen opsomming. Omdat we bij Echt Gebeurd met een thema werken, bestaat het gevaar dat iemand veel associaties heeft bij dat thema. Soms kan het leuk zijn om een paar voorbeelden te geven, maar uiteindelijk is het zaak om een van die anekdotes uit te kiezen en deze uit te diepen door er context aan te geven en het tot een echt persoonlijk verhaal uit te bouwen.

Vertel nooit uit een open wond.

Belangrijk is dat je voldoende afstand hebt tot wat er is gebeurd. Vooral bij ontwrichtende gebeurtenissen bestaat het gevaar dat de verteller op het podium geëmotioneerd of overstuur raakt wanneer ze nog niet voldoende verwerkt zijn. Als redactie proberen we dat te voorkomen. Soms is iets nog te vers om aan een publiek te vertellen. Zware verhalen zijn welkom, maar in het belang van de verteller hanteren we hetzelfde devies als de redacteuren van The Moth: beter vertellen vanuit een litteken dan vanuit een wond.

**Wat zoeken
we wel?**

Eigenlijk bestaat ieder verhaal dat bij ons verteld wordt uit drie componenten: de gebeurtenis, de situatie en de persoon.

De gebeurtenis. Ieder verhaal draait om één concrete gebeurtenis die de verteller in grote of kleine mate heeft veranderd. Dat kan een gevecht met een beer in een bos zijn, een ruzie tijdens een vakantie of een ongeluk in een kraakpand. Om die gebeurtenis recht te doen is er een voorgeschiedenis nodig. Hoe kwam de verteller in dat bos terecht, waarom ging hij op vakantie en wat deed zij in dat kraakpand? Wat ging eraan vooraf? Wat gebeurde er vervolgens, en (natuurlijk) hoe liep het af? Je neemt de luisteraar mee in een opeenvolging van momenten.

De situatie. Omdat je de plaats en tijd van handeling zelf al kent, ben je soms geneigd te denken dat die er niet zo toe doen. Toch zit de lol er bij veel verhalen in dat de verteller ons bekend maakt met een bepaalde situatie op een bepaald moment. Vaak is het decor waartegen je verhaal zich afspeelt minstens zo interessant als wat je wilt vertellen. Details

die voor jou heel vanzelfsprekend zijn, zijn soms voor een ander juist bijzonder. We raden onze vertellers daarom aan om in scènes te denken, om een soort camerabeelden in woorden te maken. We willen de setting haast kunnen ruiken, zien en proeven.

De persoon. De kracht van Echt Gebeurd is dat vertellers een persoonlijk verhaal delen en daarmee iets van zichzelf laten zien. Dat is wat ieder verhaal de moeite waard maakt. Het gaat haast vanzelf, want de details die iemand onthoudt en de woorden die iemand kiest zeggen sowieso iets over de verteller. Zelfs de manier waarop iemand even naar woorden zoekt kan veelzeggend zijn. (Ook daarom vragen we mensen altijd uit het hoofd te vertellen.) Het is best eng om op een podium iets van jezelf bloot te geven, zeker als dat iets is waar je niet trots op bent. Maar de ervaring leert dat het publiek altijd goed reageert op eerlijkheid en authenticiteit.

Verteltips

Schrijf je verhaal niet uit. De verleiding is groot om het tegen alle instructies in toch even helemaal op papier te zetten. Maar het op papier vastleggen van je verhaal maakt het ook moeilijker om er in je hoofd mee te blijven spelen. Als de tekst min of meer vast ligt, kan het verhaal iets statisch krijgen, terwijl je soms tijdens het vertellen nog moet kunnen besluiten om iets toe te voegen of weg te laten.

Show, don't tell. Als je vertelt dat je over een markt liep en dat het daar druk was, kunnen we ons daar iets bij voorstellen. Maar nog mooier is het als je de toehoorder de gelegenheid geeft om zelf die conclusie te trekken – bijvoorbeeld door te vertellen dat je schoenveters los zaten en dat het bijna onmogelijk was om te bukken en je veters te strikken omdat iedereen zo dicht op elkaar liep. En in plaats van iemand mooi te noemen, kun je beter beschrijven wat er zo mooi aan hem of haar was. Vaak helpt het zelfs om bijvoorbeeld een dorp bij naam te noemen, al ligt dat dorp midden in India en is niemand in de zaal er ooit geweest. Een dorp wordt veel minder abstract als het een

naam heeft. Hetzelfde geldt voor mensen. Noem ze gerust bij hun naam. Ook termen als depressief, gelukkig en melancholisch zijn vaak te algemeen: als iemand vertelt dat ze een jaar lang alleen haar bed uit kwam om naar haar werk te gaan, elke dag dezelfde kleren droeg en alleen boterhammen at, dan zegt ons dat meer dan die ene term 'depressief'.

Discrepantie. Een goed verhaal draait vaak om het verschil tussen wat je dacht dat er ging gebeuren en wat er in werkelijkheid gebeurde. Bij het voorbereiden is het vaak goed om je af te vragen wat je verwachtingen waren. Je kreeg een droombaan en dacht dat je eindelijk je draai zou vinden, maar toen... Je ging haar vertellen dat je met haar wilde trouwen, zag al helemaal voor je hoe jullie kinderen eruit zouden zien en in wat voor huis jullie zouden gaan wonen, maar toen... Je wilde die auto hebben omdat dan iedereen zou kunnen zien dat je het gemaakt had, maar toen... liep alles anders. Wees eerlijk. Als iemand een podium opstapt, is er een kort moment waarop het publiek denkt: wie hebben

we daar? Om die reden geven we bij Echt Gebeurd onze vertellers de opdracht om op het podium eerst een kaars aan te steken. Op die manier hebben de mensen in de zaal even de tijd om te kijken wie ze voor zich hebben en heeft de verteller een eerste korte handeling in de schijnwerpers die niet meteen heel belangrijk is voor het verhaal. Houd er rekening mee dat het publiek jou als verteller nog niet kent. Dus wat je aan hebt, hoe je eruitziet en hoe je praat, het is allemaal onderdeel van hoe ze je verhaal opvatten. Daar kun je wel of niet iets over zeggen, maar je moet je er bewust van zijn. Als je bijvoorbeeld stottert, is dat geen enkel probleem. Dat hoort bij wie je bent. Je kunt het benoemen, je kunt ook beslissen dat dat vanzelf duidelijk wordt. Zolang je maar niet probeert het te verbergen, want dan maak je je optreden onnodig ingewikkeld voor jezelf en het publiek. Raak je halverwege je verhaal de draad kwijt? Zeg dat dan gewoon. Er is altijd wel iemand in het publiek die nog weet waar je was. Toegeven dat je even van je à propos bent is natuurlijker dan angstvallig doen alsof er niets aan de hand is.

Eerste zin, laatste zin. Iedereen die bij Echt Gebeurd het podium betreedt, vragen we de eerste en de laatste zin van het verhaal in zijn hoofd te hebben. Op die manier kom je meteen goed uit de startblokken en voorkom je dat je eindigt met: “Nou ja, dat was het.” De laatste zin kan een levensles zijn, maar ook een constatering, een observatie of een verwijzing naar iets waarover je in het begin van het verhaal sprak. Alles is beter dan “Nou ja, dat was mijn verhaal.”

Let op de tijd. Het is moeilijk om te timen hoe lang een verhaal duurt. Toch is het goed de tijd in de gaten te houden. Omdat er tijdens een Echt Gebeurd-middag of -avond meerdere mensen vertellen, mag een verhaal nooit langer duren dan een minuut of acht. Bij Lang Verhaal Kort hebben mensen maar vijf minuten podiumtijd. Wie wel eens naar onze podcast luistert, weet dat het niet altijd lukt zo kort en bondig te zijn. Toch is het ons streven. De ervaring leert dat de beste verhalen gemakkelijk binnen de tien minuten blijven. Omdat een verhaal vaak langer wordt als je het

aan publiek vertelt, raden we vertellers aan om hun verhaal tijdens het oefenen te timen en er rekening mee te houden dat het op het podium nog iets langer zal uitpakken.

Neem alleen jezelf mee. Regelmatig vragen mensen of ze een object of geluidsfragment mee het podium op mogen nemen, om te laten zien dat iets echt waar is of om iets te verduidelijken. We zeggen daar altijd nee tegen. Alles wat je kunt meenemen of laten zien, kun je ook beschrijven. Echt Gebeurd heet Echt Gebeurd omdat alles in de verhalen echt gebeurd is. Bewijsmateriaal is niet nodig. Ook het voorlezen van een tekst of gedicht, hoe belangrijk ook in het verhaal, is niet nodig. Je kunt gewoon vertellen wat erin stond of hoe je het je herinnert. Als je in de trein naast iemand zit en spontaan een verhaal vertelt, heb je ook geen attributen of precieze citaten bij de hand.

Stel geen vragen aan het publiek. Om contact te maken of de zenuwen te temperen is de verleiding soms groot om het publiek een vraag te stellen, maar eigenlijk levert dat nooit iets op. Het publiek kan toch geen eenduidig antwoord geven, daarvoor zou er eerst met elkaar overlegd moeten worden. In plaats van te vragen wie er wel eens in Disney World is geweest, kun je beter meteen beschrijven wat we volgens jou over Disney World moeten weten: hoe jij het zag, waarom jij erheen ging en wat jou er opviel.

Laat de microfoon met rust. Net als bij The Moth staat bij Echt Gebeurd de microfoon vast in een standaard. Laat hem daar gewoon in staan. Rondlopen met de microfoon, of even gaan zitten, voegt niets toe aan een verhaal. De paar keer dat mensen bij ons toch de microfoon in hun hand namen, ging dat ten koste van het verhaal. Dat komt omdat mensen dan opeens ook daar naar gaan kijken. Spreek dus in de microfoon en laat hem verder met rust.

Speel geen dialogen na. Soms zit er in een verhaal een belangrijke, vreemde of aangrijpende dialoog. Die kun je gewoon navertellen zoals je dat in een gesprek zou doen. Op school leren we dat dialogen ook zonder aanhalingstekens, dus zonder 'toen zei die' of 'toen zei ik' kunnen worden opgeschreven, maar bij gesproken verhalen werkt dat vaak vervreemdend. Als je verschillende stemmen opzet en dialogen helemaal naspeelt, loop je het risico dat je optreden een soort toneelstukje wordt. Niet alleen is dat vaak moeilijk te volgen, het zorgt er ook voor dat het verhaal opeens voelt als een opvoering in plaats van een vertelling. Dat creëert afstand en gaat ten koste van de impact. De stijlvormen die voor schrijven gelden, gelden niet allemaal voor mondeling vertellen. Wat niet wil zeggen dat je helemaal nooit iemands manier van praten mag nadoen: een korte impressie kan het verhaal natuurlijk ook versterken.

Houd het simpel. Het is vaak moeilijk genoeg om een verhaal van het begin tot het einde goed te vertellen. Soms is het leuk om met het einde te beginnen, of een sprongetje terug te maken in de tijd. Maar vaak geldt dat hoe makkelijker je het jezelf maakt om het verhaal helder te vertellen, hoe beter het ook te volgen is voor het publiek. De kracht bij Echt Gebeurd zit niet in wie het knapst een verhaal kan construeren en je wilt ook niet op een podium staan terwijl iedereen in de zaal de draad kwijt is.

Het thema is niet heilig. We werken bij Echt Gebeurd per editie met een thema. Dat brengt enige samenhang in de middag of avond en het kan vertellers helpen om in hun geheugen een verhaal op te diepen. We vinden goede verhalen echter belangrijker dan het thema, het thema zelf is nooit het doel. Als je een mooi verhaal hebt dat maar heel zijdelings met het thema te maken heeft, is dat geen bezwaar. Wel vragen we vertellers om het thema even aan te stippen in hun verhaal, als het er niet van zichzelf al in zit.

Het is makkelijker een goed verhaal beter te maken dan een matig verhaal goed te krijgen. Soms is het een uitdaging om van een heel klein voorval toch een mooi verhaal te maken, omdat je graag wilt meedoen bij een thema waar je anders geen verhaal bij hebt. Dat kan werken, maar geduld is niet voor niets een schone zaak. Vaak is het beter om te wachten tot er een thema is waar je wel een goed verhaal bij hebt, dat zich makkelijker laat vertellen omdat het veel voor je betekende, of omdat er heel veel in gebeurde.

Zorg voor contrast. Soms vertellen mensen bij ons een heel droevig verhaal. Dat maakt Echt Gebeurd zo bijzonder. Toch vragen we juist mensen die een heel naar verhaal vertellen of er in al die ellende ook leuke herinneringen of details zitten. Stel iemand is gevlucht uit een oorlogsland. Dat is geen leuke gebeurtenis. Toch maken mensen zelfs tijdens een oorlog of vlucht mooie dingen mee. Door die ook te vertellen voorkom je dat het verhaal eenzijdig wordt en blaas je het verhaal leven in. Ook andersom geldt die regel. Als iemand een

krankzinnig en hilarisch verhaal vertelt, komt het vaak extra binnen als er ook ruimte is voor een verdrietige herinnering of associatie. Door zulke contrasten toe te laten maak je het verhaal even kleurrijk als het leven zelf.

Voorbeelden van goede verhalen kun je beluisteren in onze podcast: er zijn inmiddels al meer dan vierhonderd afleveringen verschenen. We staan natuurlijk achter alle gepubliceerde verhalen, maar onze redacteuren tippen in het bijzonder die van Dorine Wiersma in **aflevering 290**, Hemza Lasri in **aflevering 161**, Aaf Brandt Corstius in **aflevering 18**, Annick Driessen in **aflevering 383** en David Paul Ramharak in **aflevering 386**.

Aflevering 165 uit 2018 is een speciale, extra lange aflevering die we maakten bij ons tienjarig bestaan: een kijkje achter de schermen waarbij redacteuren en vertellers aan het woord komen over de geschiedenis van Echt Gebeurd, het zoeken naar en redigeren van verhalen en de middagen in Toomler. Ook die aflevering zou je kunnen beluisteren voor inspiratie bij het vinden van het onderwerp, de structuur of de juiste toon van je eigen verhaal.

Stichting Echt Gebeurd

Stichting

De Stichting Echt Gebeurd organiseert verhalenmiddagen, een podcast en cursussen waar persoonlijke verhalen worden verteld en beluisterd. Samen met vertellers uit alle lagen van de bevolking willen we de vertelcultuur in Nederland stimuleren. Bij Echt Gebeurd helpen we vertellers actief om hun verhalen op een goed doordachte manier te vertellen aan het publiek.

Visie

Echt Gebeurd wil via vertelmiddagen, een podcast, boeken en workshops een zo breed mogelijk publiek kennis laten maken met verhalen die hun blik op de wereld veranderen.

Inkomsten Stichting Echt Gebeurd

Het grootste gedeelte van de inkomsten komt voort uit onze publieke inkomsten, bestaande uit advertentie-inkomsten van de podcast, kaartverkoop, uitkoop van de speciale edities en workshopdagen.

Eigen bijdrage

Echt Gebeurd draait voor een groot deel op vrijwillige inzet. Zo doen de vertellers vrijwillig hun verhaal, presenteren Micha Wertheim en Paulien Cornelisse de middag onbezoldigd en helpen zij onbetaald mee met de redactie. Luisteraars maken regelmatig gebruik van de mogelijkheid om Echt Gebeurd te steunen met een donatie.

Colofon

Deze brochure werd in maart 2024 uitgegeven door de Stichting Echt Gebeurd.

Tekst: Micha Wertheim, Paulien Cornelisse, Arianne Hinz, Tom van Rooijen en Renette Kwakkenbos

Vormgeving & illustraties: Annabel Keijzer

Druk: Raddraaier SSP Amsterdam

Voor meer informatie over Echt Gebeurd kun je kijken op www.echtgebeurd.net. Echt Gebeurd is ook te volgen op Instagram, Twitter en Facebook. Je kunt ons financieel steunen via vriendvandeshow.nl/echtgebeurd.

ECHT
GEDEURD